

**Tisztelt Alkotmánybíróság!**  
(Hiv. sz.: IV/3371-2/2021.)

Alulírott [redacted] indítványozó,  
mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, **Dr. Jeney Patrik egyéni ügyvéd** ([redacted])

útján, az alábbiak

**ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG**

Ügyszám:

10/3371-3/2021

Érkezett:

2021 DEC 22.

e-mail

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

db

clu

*alkotmányjogi panaszt*

terjesztünk elő.

Bírói döntés:

- Pécsi Törvényszék 102.K.701.062/2020/57. számú ítélete

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálat tárgyává tenni szíveskedjen:

- 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről 1. §-át
- közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 88. § (1) bekezdés b) pontját

Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

- XVIII. cikk (1) és (7) bekezdés

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Pécsi Törvényszék 102.K.701.062/2020/57. számú ítélete sérti indítványozónak az Alaptörvény XVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogait, ezért az alaptörvényellenes, amelyre figyelemmel a támadott ítéletet semmisítse meg.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól

- elsődlegesen a 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről 1. §
  - másodlagosan a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 88. § (1) bekezdés b) pontja,
- mint az Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdésével ellentétes jogszabályi rendelkezés Alaptörvény-ellenességének megállapítását, és a támadott rendelkezések megsemmisítését.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapul.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a peres eljárással összefüggésben felülvizsgálati eljárás volt folyamatban, melynek során Kfv.II.37.443/2021/2. számú végzésével a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

A Kúria hivatkozott végzését indítványozó jogi képviselője útján 2021. június 10. napján elektronikus úton vette kézhez, melyhez képest jelen alkotmányjogi panaszt törvényes határidőn belül nyújtjuk be.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jogorvoslati lehetőségeinket a felülvizsgálati eljárással merítettük ki.

## I.

Az SB-Pelso Ingatlanforgalmazó és Szolgáltató Kft, mint építető [REDACTED] [REDACTED] lyrajzi számú ingatlanra vonatkozó 155 lakásos lakóépület építési engedély iránti kérelmet nyújtott be az – akkor még – elsőfokú építésügyi hatósághoz, a [REDACTED] [REDACTED].

Az elsőfokú építésügyi hatóság az építési engedélyt 2019. július 17. napján kelt határozatában megadta.

Az elsőfokú határozat ellen az arra jogosultak, köztük indítványozó törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztettek elő, melynek eredményeként a [REDACTED], mint másodfokú építésügyi hatóság az elsőfokú építésügyi határozatot megváltoztatta akként, hogy kérelmező építési engedély iránti kérelmét elutasította.

A másodfokú döntést követően építető ismétlen építési engedély iránti kérelmet nyújtott be a – jogszabályváltozás folytán – immáron elsőfokon eljáró [REDACTED] részére, aki építési engedélyt támadott határozatában megadta.

A fenti előzményeket azért fontos mindenekelőtt leszögezni és kiemelni, mert építető érdemben, a korábbi tervekkel - a csökkentett lakás, és parkolószámot ide nem értve – szinte teljesen azonos tervdokumentációt bocsátott a [REDACTED] rendelkezésére, mely tervek alapján a [REDACTED] az építési engedélyt, aggályok nélkül megadta.

A korábbi másodfokú eljárás során alperes megkereste [REDACTED] elnökét mely másodfokú határozatba foglalt tervtanácsi vélemény megállapításai - figyelemmel arra, hogy a véleményezett tervek lényegében teljesen azonosak alperes által immáron engedélyezett tervekkel - változatlanul fennálltak, az építésügyi dokumentáció hiányai, fogyatékosai változatlanul tetten érhetőek voltak.

Alperes [REDACTED] mint korábban eljáró másodfokú hatóság, másodfokú döntésében maga is az építésügyi dokumentációk hibáira mutatott rá, melynek eredményeként az építési engedélyt korábban elutasította, azonban a jogvitára okot adó esetben, immáron, mint elsőfokú építésügyi hatóság a saját maga által korábban meghozott döntésében kifejtettekről tudomást nem vett, holott a [REDACTED] által korábbi, fellebbezési eljárás során másodfokú döntésében saját maga által tett megállapítások változatlan formában fennálltak.

Korábban a Tervtanács által, továbbá maga a [REDACTED] mint másodfokú hatóság által tett megállapításokat a [REDACTED] az ismételt, peres eljárásra okot adó építésügyi eljárásban figyelembe nem vette; a peres eljárásban támadott határozata indokolása szerint:

*„Tárgyi engedélyezési eljárás 2019-ben lefolytatott eljárástól független, annak másodfokú döntésben kiadott megállapításai a jelen átdolgozott tervekre nem vonatkoznak.”*

Indítványozó a [REDACTED] döntése ellen törvényes határidőn belül – fellebbezés hiányában – peres eljárást kezdeményezett a Pécsi Törvényszék előtt.

A Pécsi Törvényszék 102.K.701.062/2020/57. számú ítéletével felperes keresetét alaptalannak találta, azt elutasította, voltaképpen felperes keresetösségi jogának hiányára, ekként közvetlen jog és érdeksérelem hiányára tekintettel.

A Törvényszék hivatkozott ítéletében megállapította, hogy felperes még a valószínűség szintjét el nem érő előadást sem tett kereshetőségi joga tekintetében, kiemelet továbbá, hogy az építési ügyekben a szomszédos ingatlantulajdonosok kereshetőségi joga nem korlátlan, minden esetben a joguk és törvényes érdekük sérelméhez kapcsolódóan állapítható az meg.

A hivatkozott ítélettel szemben indítványozó felülvizsgálati eljárást kezdeményezett, melynek eredményeként a Kúria Kfv.II.37.443/2021/2. számú végzésével felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

## II.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében a jogalkotó 2020. március 1. napjától kezdődően számos építésügyi ágazati anyagi és eljárásjogi jogszabály megváltoztatása útján az eredetileg elsőfokon jegyzői hatáskörbe tartozó általános építésügyi hatósági jogkört, az építésügyi hatósági feladatok első és végső fokon történő ellátását a fővárosi és megyei kormányhivatalok hatáskörébe delegálta.

A reformot megelőző szabályozási környezetben a fővárosi és megyei kormányhivatal másodfokú általános építésügyi hatósági jogkört gyakorolt. A fővárosi és megyei kormányhivatal másodfokú döntési és felülbírálati jogköre – figyelemmel arra, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatal a továbbiakban elsőfokú és végső fokú döntési jogkört gyakorol – megszüntetésre került, mely magával vonta a fellebbezés jogintézményének megszüntetését. is.

343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről 2020. március 1. napját megelőző állapota:

1. § (1) A Kormány

1. a (2)–(4) bekezdésben meghatározott építésügyi hatósági ügyek,

2. a sajátos építményfajták,

3. a repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott hatósági ügyek,

4. a vasúti építmények építésügyi hatósági engedélyezési eljárásainak részletes szabályairól szóló 289/2012. (X. 11.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott építmények hatósági ügyeinek, valamint

5. az Országos Atomenergia Hivatal nukleáris energiával kapcsolatos európai uniós, valamint nemzetközi kötelezettségekkel összefüggő feladatköréről, az Országos Atomenergia Hivatal hatósági eljárásaiban közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, a kiszabható bírság mértékéről, valamint az Országos Atomenergia Hivatal munkáját segítő tudományos tanácsról szóló 112/2011. (VII. 4.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: OAH r.) meghatározott építésügyi hatósági ügyek

kivételével az első fokú építésügyi hatósági feladatokat ellátó általános építésügyi hatóságként (a továbbiakban: első fokú építésügyi hatóság) az építmények, építési tevékenységek tekintetében a járasszékhely települési önkormányzat jegyzőjét és a fővárosi kerületi önkormányzat jegyzőjét, a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyzőt jelöli ki. A járasszékhely települési önkormányzat jegyzőjének illetékessége a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalokról szóló 86/2019. (IV. 23.) Korm. rendelet 1. mellékletében meghatározott településekre terjed ki.

A 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről 2020. március 1. napját követő állapota:

1. § A Kormány

a) a sajátos építményfajták,

b) a repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott hatósági ügyek,

c) a vasúti építmények építésügyi hatósági engedélyezési eljárásainak részletes szabályairól szóló 289/2012. (X. 11.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott építmények hatósági ügyeinek,

d) az Országos Atomenergia Hivatal nukleáris energiával kapcsolatos európai uniós, valamint nemzetközi kötelezettségekkel összefüggő feladatköréről, az Országos Atomenergia Hivatal hatósági eljárásaiban közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, a kiszabható bírság mértékéről, valamint az Országos Atomenergia Hivatal munkáját segítő tudományos tanácsról szóló 112/2011. (VII. 4.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: OAH r.) meghatározott építésügyi hatósági ügyek, valamint

e) műemlék jókarbantartási ügyek

kivételével az **építésügyi hatósági feladatokat ellátó általános építésügyi hatóságként az építmények, építési tevékenységek tekintetében a fővárosi és megyei kormányhivatalt (a továbbiakban: építésügyi hatóság) jelöli ki.**

A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló előterjesztői indokolás – többek között – az alábbiakat szögezi le:

*„A fővárosi és megyei kormányhivatalok jelenlegi hatósági eljárásainak túlnyomó többsége engedélyezési eljárás keretei között működik az általános közigazgatási rendtartás szabályozása szerint. Ugyanakkor ezen merev szabályozás lassú és körülményes eljárásokat eredményez, amely nem szolgálja az állampolgárok és a vállalkozások érdekeit, különös tekintettel, ha összehasonlítjuk a hatósági eljárások gyorsaságát számos európai országgal. Konceptcionális jelleggel szükséges, hogy az engedélyezési eljárások száma radikálisan csökkenjen és helyette az eljárások fokozatosan bejelentés-köteles eljárásokká kerüljenek átalakításra. Mindez segíti a jogbiztonságot, ugyanakkor felgyorsítja azoknak az ügyeknek az intézését, amely az ügyfeleket érintik.”*

*„Az osztott hatáskörű elsőfokú építésügyi hatósági rendszer megszüntetésre kerül, az eddig a járásszékhely települési önkormányzat jegyzőjénél, a fővárosi kerületi önkormányzat jegyzőjénél, illetve a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyzőnél lévő általános építésügyi hatósági hatáskör kormányhivatali szervezetrendszerbe kerül integrálásra. Az átalakítás célja a hatósági szervezetrendszer egyszerűsítése, az adminisztratív terhek csökkentése, a hatásköri átfedések, ütközések kiküszöbölése.”*

*„A fővárosi és megyei kormányhivatalok hatósági eljárásainak egészét érinti a fellebbezési eljárás lehetőségének kizárása a járási (fővárosi kerületi) hivatalok döntései esetében. Az intézkedés eredményeképpen az ügyfelek a jogorvoslati jogukat a járási hivatalok esetében is közvetlenül a bíróságnál gyakorolhatják, hasonlóan a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz, ahol ez a döntés már 2017. január 1-jével megszületett.”*

### III.

#### Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az építésügyi hatósági eljárások teljes reformja túlmutat pusztá hatásköri revízió, a fellebbezési eljárás, mint jogorvoslati lehetőség kizárása az Alaptörvény XXVIII. cikkében

foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét, a hatóság döntése feletti kontroll totális elvesztését eredményezi az alább kifejtettek szerint:

Az építésügyi hatósági eljárásokat – mint közigazgatási eljárásokat – számos ágazati eljárásjogi jogszabály, köztük a közigazgatási eljárások gerincét jelentő általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény szabályozza.

Ákr. 116. § [A fellebbezés általános szabályai]

(1) Az ügyfél, vagy akire a döntés rendelkezést tartalmaz, az elsőfokú döntés ellen akkor fellebbezhet, ha azt törvény kifejezetten megengedi.

(2) Fellebbezésnek van helye, ha a határozatot

a)\* - a képviselő testület kivételével - helyi önkormányzat szerve, vagy

b) rendvédelmi szerv helyi szerve

hozta.

Az építésügyi hatósági eljárásban a jogorvoslati eljárás, ekként a törvényből eredően fennállt korábbi fellebbezési jogorvoslati eljárás, Ákr-ben foglaltakon túli részletszabályait az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról 312/2012. (XI. 8.) kormányrendelet 70-71. §-a tartalmazta az alábbiak szerint:

70. § (1) E fejezet rendelkezéseit az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában együtt: hatósági) jogorvoslati eljárásokban kell alkalmazni.

(2) Az ügyfél fellebbezését a másodfokon eljáró hatósághoz címezve az első fokú hatóságnál vagy a kormányablaknál nyújtja be.

(3) Ha a fellebbező fellebbezése benyújtásakor már rendelkezik az ÉTDR rendszerben elektronikus tárhellyel, akkor

a) fellebbezésében meg kell jelölnie, hogy az elektronikus tárhelyén tárolt dokumentumok közül melyeket mellékeli fellebbezéséhez,

b) hozzáférést kell biztosítania az első- és másodfokon eljáró hatóságnak az a) pontban megjelölt dokumentumokhoz.

(4) A fellebbezés és mellékletei a beérkezést követően elektronikus mappába kerülnek. Az elektronikus tárhelyen lévő dokumentumoknak a fellebbezés benyújtása előtt a fellebbező a gazdája, a fellebbezés benyújtását követően az elektronikus mappa gazdája az eljáró első fokú hatóság, mely a mappához és tartalmához csak az E-ügyintézési tv. és e rendelet szabályai szerint biztosít hozzáférést és betekintést.

71. § (1) Az elsőfokú hatóság a fellebbezést és az ügyben keletkezett iratokat az ÉTDR-ben terjeszti fel a másodfokú hatósághoz. Az elsőfokú hatóság a felterjesztésről a fellebbezőt értesíti.

(2) A másodfokú hatóságnál a fellebbezési eljárás az (1) bekezdés szerinti felterjesztést követő első munkanapon indul.

(3) Az ÉTDR-ben a fellebbezési eljárás (2) bekezdés szerinti megindulásától számított három napon belül az ÉTDR-ben kiállított dokumentummal elektronikus úton értesíteni kell az eljárás megindulásáról

a) a fellebbezőt,

b) építtetőt, valamint

c) a már ismert ügyfelet.

(4) A másodfokú építésügyi hatóság a jogorvoslati eljárásban, amennyiben a jogorvoslati kérelem az első fokú hatóság határozatába foglalt szakhatósági állásfoglalás tartalma ellen irányul, az eljárás megindulását követően öt napon belül megkeresi a kormányrendelet szerinti, másodfokon eljáró szakhatóságot az állásfoglalásának beszerzése érdekében.

(5) A másodfokú építésügyi hatóság az eljárás megindulását követően öt napon belül, amennyiben a fellebbezés tartalma

a) érinti a települési önkormányzat polgármesterének az első fokú határozatba beépült településképi véleményét, kikéri a területi építészeti-műszaki tervtanács, vagy

b) érinti a területi építészeti-műszaki tervtanácsnak az első fokú határozatba beépült véleményét, kikéri a központi építészeti tervtanács,

c) érinti a központi építészeti tervtanácsnak az első fokú határozatba beépült véleményét, kikéri a miniszter által vezetett központi építészeti tervtanács véleményét, aki, illetve amely azt tizenöt napon belül köteles megadni.

- (6) A másodfokú építésügyi hatóság az állami főépítész, illetve az országos főépítész (5) bekezdés a) és b) pontja szerinti véleményt az eljárásában bizonyítékként veszi figyelembe.
- (7) Ha a döntés meghozatalához szükséges adat nem áll rendelkezésre, a másodfokú hatóság legfeljebb nyolcnapos teljesítési határidő kitérésével, egy alkalommal az eljárás megindulásától számított öt napon belül hiánypótlásra hívja fel a fellebbezőt.

Ahogy a hivatkozott jogszabály idézett rendelkezéséből kitűnik, fellebbezésnek törvény kifejezett engedélye esetén van helye. Kifejezett engedélyt maga az Ákr. tartalmaz, amikor leszögezni, hogy fellebbezésnek van helye, ha a határozatot helyi önkormányzat szerve hozta.

Az építésügyi hatósági szabályozás revíziója folytán a továbbiakban sem az Ákr. sem pedig más építésügyi eljárási szabályokat tartalmazó normák alapján nincs helye fellebbezésnek, miképpen erre vonatkozó felhatalmazást a hatályos szabályozási környezetben építésügyi hatósági eljárások vonatkozásában törvény nem tartalmaz.

A jogalkotó fentebb hivatkozott indoklásában leszögezi, hogy az ügyfelek jogorvoslati jogukat a jövőben közvetlenül a bíróság előtt gyakorolhatják, mely közigazgatási peres eljárásra vonatkozó szabályokat a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. év I. törvény tartalmazza.

A jogorvoslati jog gyakorlása, ekként a jogorvoslati eljárások vonatkozásában fontos leszögezni, hogy bár mind a fellebbezési eljárás, mind a peres eljárás a jogorvoslat fogalmi köre alá vonható, egymástól az alább kifejtettek szerint alapjaiban véve különböző jogintézmények.

Ákr. 119. § [A fellebbezés különös szabályai]

(4) A fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

Kp. 2. § [A bíróság feladata]

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Míg a fellebbezési eljárásban a másodfokú hatóság a fellebbezésben foglaltakhoz nincs kötve, a fellebbezéssel megtámadott döntés és az azt megelőző eljárás teljes revíziója érvényesül, addig közigazgatási perben - jelen építésügyi hatósági eljárásból eredő jogvita esetére vonatkozó eltérő törvényi rendelkezés hiányában - a perbíróság a támadott hatósági döntést a kereseti kérelem és a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el, e nyilatkozatokhoz kötve van.

Ákr. 10. § [Az ügyfél]

(1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak.

A hatósági eljárásban ügyfélnek az a személy vagy szervezet minősül, akinek – többek között - jogát vagy jogos érdekét a hatósági ügy közvetlenül érinti.

Ákr. 116. § [A fellebbezés általános szabályai]

(1) Az ügyfél, vagy akire a döntés rendelkezést tartalmaz, az elsőfokú döntés ellen akkor fellebbezhet, ha azt törvény kifejezetten megengedi.

Ákr. 118. § [A fellebbezés előterjesztése]

(1) Fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet.

2020. március 1. napjától kezdődően a hivatkozott kormányrendeletben foglalt, imént idézett rendelkezéseinek deregulációjára került sor.

Mint az látható, a korábbi szabályozás értelmében, amennyiben a fellebbezés tartalma érinti a településképi önkormányzat polgármesterének az elsőfokú határozatba beépült településképi véleményét, kikéri a területi építészeti-műszaki tervtanács véleményét.

A már hivatkozott, perre okot adó építésügyi döntést, a kétfokú eljárás megszüntetését megelőzően lefolytatott fellebbezési eljárásban másodfokon a tervtanács véleménye beszerzésre került, mely tervtanácsi vélemény – szemben a polgármester településképi véleményével – az engedélyezni kért építési tevékenységet, figyelemmel arra, hogy a tervanyag műszaki tartalma nem felelt meg maradéktalanul a jogszabályi előírásoknak, a tervet engedélyezésre nem ajánlotta.

A dereguláció következtében a tervtanács szerepe formálissá vált, igénybevétele immáron pusztán fakultatív jellegű, az önkormányzat polgármesterének településképi véleményével szembeni – a fellebbezés, mint másodfokú jogorvoslati eljárás megszüntetése során – jogorvoslati lehetőség – akárcsak az érdemi döntéssel szembeni jogorvoslati lehetőség – formalitássá vált az alább kifejtettek szerint.

Az ügyfél – mint akinek jogát vagy jogos érdekét a hatósági ügy közvetlenül érinti – amennyiben a döntésből eredően jog vagy érdeksérelmet szenved el, őt ezen sérelem közvetlenül és elvitathatatlanul érinti, hiszen közvetlen érintettség hiányában ügyféli jogállással nem rendelkezne.

Kp. 17. § [Felperes]

A per megindítására jogosult

a) az, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti,

Kp. 88. § [A kereset elutasítása]

(1) A bíróság a keresetet elutasítja, ha

a) a kereset alaptalan,

b) a felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg,

c) olyan eljárási szabályszegés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt.

(2) Ha a bíróság a keresetet az (1) bekezdés c) pontja alapján utasította el, a költségek viseléséről ennek figyelembevételével dönt.

A közigazgatási perrendtartás vonatkozó szabályai szerint perindítási képességgel rendelkezik, tehát felperesi jogállást tölthet be az, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti, mely meghatározás egybevág az Ákr. 10. § (1) bekezdésben meghatározott ügyfélfogalommal.

A közigazgatási perrendtartás lehetőséget ad a kereset elutasítására abban az esetben, amennyiben felperes jogának vagy jogos érdekének *közvetlen* sérelme nem állapítható meg. Indítványozó felperes keresetének elutasítására ezen okból került sor.

Az Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdése a jogorvoslati jogot azon döntések ellen biztosítja, amely az érintett jogát vagy jogos érdekét sérti.

A fentebb előadottak alapján látható, hogy míg a közigazgatási eljárásban az ügyfél jogának vagy jogos érdekének közvetlen érintettsége ügyféli jogállásából ered, ekként az őt érő jog vagy

érdeksérelem is szükségképpen közvetlenül érinti, addig a közigazgatási perrendtartás ésszerűtlen különbséget tesz jog vagy jogos érdekét közvetlen érintettsége illetőleg jog vagy jogos érdek közvetlen sérelme között, mely különbségtétel indítványozói álláspont szerint nem magyarázható, hiszen a jog vagy jogos érdek közvetlen sérelme nem következhet be hogy a jog vagy jogos érdek közvetlen érintettsége nélkül.

Szemben a közigazgatási perrel, a közigazgatási eljárásban, ekként fellebbezési eljárás során azon kérdéskör, hogy a hatóság fellebbezéssel támadott döntése az ügyfél jogát vagy jogos érdekét közvetlenül érinti magából az ügyféli jogállásból eredeztethető; amennyiben a hatóság döntése az ügyfélre nézve sérelmes, úgy ezen jog és érdeksérelem az ügyfél vonatkozásában kizárólag közvetlen lehet.

Az ismételt építésügyi eljárásban benyújtott műszaki dokumentáció továbbra sem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, az továbbra sem felelt meg az akkor még másodfokú hatóságként eljáró [REDACTED] által meghozott másodfokú határozatban foglaltaknak.

A [REDACTED] a megismételt építésügyi eljárásban immáron, mint elsőfokú hatóság hozta meg az építési engedély érinti kérelmet megadó és a perre okot adó döntését akként, hogy a saját maga által korábban másodfokú eljárásban meghozott döntését és az abban foglaltakat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

Egyrészt az építésügyi eljárás egyfokú eljárássá történő átalakítását – ekként a teljeskörű jogszabályoknak való megfelelést is vizsgáló, a jogorvoslati kérelemben foglaltakhoz nem kötött fellebbezési eljárás jogintézményének megszüntetését – megelőzően a jogorvoslati jog funkciójának megfelelően látta el rendeltetését; a másodfokú eljárás kontrolláló szerepet töltött be annak érdekében, hogy az építési engedélyek, egyúttal az engedélyek alapjául szolgáló építésügyi tervdokumentációk valóban jogszabályoknak, a jogi és szakmai kívánalmaknak megfeleljenek.

Másrészt – amennyiben elfogadjuk, hogy építésügyi eljárás egyfokú eljárássá történő átreformálására, ekként a fellebbezés jogintézményének építésügyi eljárásokban történő megszüntetése – az Alaptörvényben foglalt kívánalmaknak megfelel, úgy a megváltoztatott „jogorvoslati rendszerrel” ok-okozati összefüggésben a közigazgatási perrendtartás közvetlen sérelem hiányában történő kereset elutasítási indok válik szükségképpen Alaptörvény ellenessé, mely gátolja a jogorvoslati jog érvényesülését.

Az Alaptörvény R) cikk értelmében a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek. A hivatkozott rendelkezés a jogszabályok imperatív erejét további korlátokhoz nem köti, azok kötelező ereje sem közvetlen jogi vagy jogos érdeken érintettséget nem kíván meg. A jogszabályok tehát egyaránt kötelező erővel bírnak – tárgyi esetre vetítve – az építési engedély iránti kérelmet benyújtó és az eljárásban részt vevő további ügyfélre, valamint az építésügyi eljárás során eljáró hatóságra is.

Pusztán hipotetikusán, feltéve, de nem megengedve, hogy indítványozónak valóban nincs kereshetőségi joga az építésügyi eljárásban született döntés – és az abban tetten érhető számos hiányosság, ekként jogszabályoknak nem megfelelő építésügyi dokumentációból eredendően jogszabályoknak meg nem felelő építési engedély – jogát vagy jogos érdekét közvetlenül nem sérti, (de ugye ügyféli és felperesi jogállásából kifolyólag közvetlenül érinti) tehát jogorvoslati



jogát, a fellebbezési eljárás megszüntetése nyomán számára nyitva álló egyetlen módon, közigazgatási peres eljárás során sikerrel nem érvényesítheti.

A perbíróság ezen álláspontra helyezkedett.

Amennyiben az iménti feltevés alapján a gondolatmentet tovább visszük megállapíthatjuk, hogy az építésügyi hatósági eljárások egyfokú eljárássá történő degradálása, ekként a fellebbezés, mint jogorvoslati lehetőség megszüntetése az építésügyi hatóságok és döntéseik feletti totális kontroll elvesztéséhez vezet, hiszen az adott döntés bármennyire is ellentétes a jogszabályokkal, azok felett revíziót másodfokú hatóság nem gyakorolhat – hiszen nincs másodfokú hatóság – a perbíróság pedig a közvetlen érintettség és közvetlen sérelem közötti oktanal különbségtételt tartalmazó közigazgatási perjogi szabályokból eredően felülbírálati jogkörét kizárólag abban az esetben gyakorolhatja, amennyiben felperes jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelmét valamilyen módon megállapítja, függetlenül attól a tényről, hogy felperes a közigazgatási eljárásban jogának vagy jogos érdekének közvetlen érintettsége okán ügyfélként vett részt, ahogy az tárgyi esetben indítványozóval történt, függetlenül továbbá attól a tényről, hogy a peres eljárásban is jogának vagy jogos érdekének közvetlen érintettsége okán vesz és vehet részt felpereseként, ahogy az ugyancsak tárgyi esetben történt.

Indítványozói álláspont szerint azon kívánalom, hogy az építésügyi hatósági eljárásban született döntések a jogszabályoknak megfeleljenek a jogbiztonság és a jogorvoslatihoz való jog rendeltetéséből, közvetlenül az Alaptörvényből ered. A jogorvoslatihoz való jog természetesen nem korlátlan, a személy jogának vagy jogos érdekének közvetlen érintettsége elengedhetetlen, azonban a jogszabálysértő döntésekkel szembeni nem csak potenciális, azonban eredményes fellépés lehetőségének fenti módon történő korlátozása, a jogorvoslati jog pusztán látszólagos meglétéhez, a jogorvoslati jog súlyos sérelméhez, ekként az Alaptörvény, mint a jogrendszer alapjának sérelméhez vezet.

A fentebb idézett indokolásban fellelhető jogalkotói szándék részben valóban megvalósult: a hatósági szervezetrendszer, az adminisztratív terhek csökkentése és az ügyek intézésének felgyorsítása vonatkozásában, mely reform a kifejtettek alapján egyúttal a jogbiztonság és a jogorvoslatihoz való jog csorbítását eredményezte.

Az előadottak okán indítványozói álláspont szerint az építésügyi eljárásokban, a hatékony és valóban Alaptörvénynek megfelelő, nem pusztán látszólagos jogorvoslati jog gyakorlása egyrészt, a fellebbezés jogintézményének fenntartásával, ekként az az építésügyi hatósági eljárás kétfokú fórumrendszer útján történő szabályozásával biztosítható, másrészt – amennyiben az iménti feltevést nem fogadjuk el – úgy a közigazgatási perrendtartás jogorvoslati jogot csorbító, közvetlen érintettség és közvetlen sérelem között értelmetlen különbséget tevő rendelkezésének kasszációja szükséges.

A fentebb előadottak indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

Miképpen az az előzményekből és a jelen beadványhoz mellékelten csatolt dokumentumokból látszik, indítványozó a korábbi elsőfokon hatóságként eljáró jegyző, fellebbezés folytán az akkor még másodfokú hatóságként eljáró [REDACTED] előtti közigazgatási eljárásban ügyfélként vett részt, többek között indítványozó is fellebbezést terjesztett elő.

A fellebbezést az akkor még másodfokú hatóságként eljáró [REDACTED] érdemben elbírálta, az elsőfokú hatóság döntését megváltoztatta, az építési engedély iránti kérelmet elutasította.

Nyilvánvaló, hogy a támadott döntésből indítványozóra nézve közvetlen jog és/vagy érdekesérelem származott, miképpen a közigazgatási eljárási szabályok alapján fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdekesérelemre hivatkozva lehetett, a fellebbezés pedig eredményre vezetett.

A fenti előzményeket követően a perbíróság ítéletében az ismételt – és immáron a [REDACTED] mint elsőfokú hatóság által lefolytatott - építésügyi eljárásban született döntésből eredő közigazgatási jogvita elbírálása során mégis akként foglalt állást, hogy indítványozó jogának vagy jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg, ekként a keresetet elutasította.

A bíróság indítványozó keresetösségi jogának hiányát ítéletében kivétel nélkül olyan Legfelsőbb Bírósági döntésekkel indokolta, melyek nem minősülnek olyan jogforrásnak – ekként jogegységi határozatnak – melyek a bíróságra nézve kötelező erővel bírnának, másrészt azok indítványozói álláspont szerint törvényrontó hatállyal rendelkeznek.

Fontos kihangsúlyozni, hogy a perbíróság által idézett Legfelsőbb Bírósági döntések kivétel nélkül az alapjaiban véve megváltozott szabályozási környezetet – ideértve az időközben megalkotott külön közigazgatási perjogi kódexet is - megelőző időszakban akkor keletkeztek, amikor a perindítás lehetősége nem a másodfokú, fellebbezési eljárást felváltó, hanem a másodfokú eljárást követően igénybe vehető jogintézményként funkcionált.

A Pécsi Törvényszék eljárása során – miképpen az az ítélet indokolásából is kiviláglik – bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, felperesi indítványozó valamennyi bizonyítási indítványának elutasítása mellett, voltaképpen a S [REDACTED] alperes, és az [REDACTED] mint alperesi beavatkozó tényelődását felperesi indítványozói kontradikció ellenére – szemben felperesi indítványozói tényelődásokkal – valósnak fogadta el.

A perbíróság tehát annak ellenére állapította meg felperesi kérelmező joga, illetve jogos érdeke közvetlen sérelmének hiányát, hogy joga és jogos érdeke közvetlen érintettsége okán egyrészt a per alapjául szolgáló, másrészt a korábban másodfokú döntéssel, eredményes fellebbezés folytán lezárult eljárásban joga, jogos érdeke közvetlen érintettsége alapján ügyfélként, tárgyi perben ugyanezen alapon felperesként vett részt. A perbíróság megállapításait bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, bizonyítási teher és bizonyítási érdek kiosztása nélkül, pusztán alperesi és alperesi érdekelti, felperes által egyébként konzekvensen vitatott tényelődásokra, továbbá olyan kötelező erővel nem bíró, azonban törvényrontó hatállyal rendelkező Legfelsőbb Bírósági döntésekre alapította, melyek az építésügyi hatósági eljárás alapvető megreformálását megelőző időszakban keletkeztek, mely bírósági eljárás a pártatlan és tisztességes eljárás Alaptörvényben foglalt követelményét sérti.

Miképpen arra már fentebb utaltunk, az építésügyi hatósági jogkör és eljárások fenti módon történő átszervezése túlmutat pusztán hatásköri-szervezetalakítási kérdéseken.

Miképp arra már fentebb utaltunk, az építésügyi jogszabályok megváltoztatása – többek között – a területi tervtanács, mint ugyancsak a fellebbezési eljárás szerves részét képző és polgármesteri településképi vélemény felülbírálatára szakmai és jogszabályi felhatalmazás folytán kompetenciával rendelkező szervezet jelentőségének formalitását, működésének – fakultatív igénybevétel nyomán – voltaképpeni értelmetlenségét. Az egyfokú eljárás eredményeként fővárosi és megyei kormányhivatal az építésügyi eljárás során – kompetencia és jogszabályból eredő kötelezettség hiányában – a polgármester településképi véleményét, nem vizsgálja és nem is vizsgálhatja.

A polgármester által megadott településképi vélemény immáron az érdemi döntéssel szembeni közigazgatási peres eljárás során támadható, mindösszesen azonban formálisan.

A perbíróság többek között akként foglalt állás ítéletében, hogy – ugyancsak a fentebb már részletesen ecsetelt tulajdonságokkal rendelkező egyik – eseti döntés alapján, szakvélemény beszerzése nélkül is megállapítható, hogy felperes indítványozó által állított zöldterület, parkoló, illetve talajvizsgálati jelentés, településképi illeszkedés, beépítési mód, épületmagasság vonatkozásában felperesnek közvetlen érdekeltsége nincs.

A fentebb már előadottakkal összefüggésben, amennyiben a perbíróság fenti indokolása valóban helyt foghat és az a tisztességes eljárás elvét nem sérti megállapíthatjuk, hogy építésügyi eljárás esetén a valóban jog és jogos érdek közvetlen érintettségével rendelkező szomszéd, tehát indítványozó voltaképpen semmit nem kifogásolhat a jogszabályi előírásokkal szöges ellentétben álló építésügyi hatósági döntéssel szemben és azzal szemben eredményesen fel sem léphet.

Indítványozó pusztán költői kérdésként teszi fel azon kérdéseket, hogy amennyiben a bíróság indokolása szerint – bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül – megállapítható, hogy az ügyféli jogállással rendelkező, tehát jog és jogos érdek közvetlen érintettségével rendelkező szomszédot közvetlen jog és érdeksérelem nem érinti, úgy ki az a személy vagy szervezet, aki közvetlen jog és/vagy érdeksérelem szenvedhet el (közvetlen érintettség nélkül, a fentebb kifejtettek szerint), ki az, aki jogorvoslattal támadhatja polgármester általi településképi véleményben foglaltakat, továbbá ki az, aki felléphet saját lakókörnyezete érdekében és védelmében, és legvégül milyen fórumon?

Jelen helyzetben megállapítható, hogy amennyiben fővárosi és megyei kormányhivatal – voltaképpen az építési ügyet konkrétan ellátó ügyintéző – mindenféle további érdemi felülbírálati lehetőség és voltaképpen jogkövetkezmény nélkül megadja az építési engedélyt, úgy az bármennyire is ellentétes a jogszabályokkal, ekként sem a polgármester által kiadott településképi vélemény, sem az építésügyi dokumentáció nem feleltethető meg a jogszabályi előírásoknak, a jog és jogi érdek közvetlen érintettsége folytán a hatósági eljárás során ügyfélként részt vevő, tervezett építési tevékenységgel érintett terület közvetlen szomszédja voltaképpen semmit nem tehet.

A fentiek alapján kérelmezői álláspont szerint megállapítható, hogy a Pécsi Törvényszék, a lefolytatott peres eljárás során az Alaptörvény XVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt követelményét megsértve, továbbá a 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről 1. §-a, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 88. § (1) bekezdés b) pontja, mint az Alaptörvényben foglalt jogorvoslathoz való joggal, Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi

rendeletek alkalmazásával járt el, mely körülmények okán a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség esetköre áll fenn.

Az előadottak alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszunkat érdemben vizsgálni és annak helyt adni szíveskedjen.

**Előadjuk, hogy indítványunk nem pusztán az építésügyi hatósági eljárás jogorvoslati rendszerének egyszerű kritikája, hanem az Alaptörvényellenes, egyebekben a jogbiztonság követelményét sértő jogalkotási gyakorlat górcső alá vétele.**

**A fenti indokolással összefüggésben tehát előadjuk, hogy indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglalt jogait sértik, miképpen: mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, továbbá mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

**A fentebb előadottak alapján tehát indítványozó Alaptörvény hivatkozott cikkének (1) bekezdésében foglalt alapvető joga annak okán sérült, hogy a perbíróság a tisztességes eljárás követelményét megsértette, (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való joga pedig akként sérült, hogy az építésügyi hatósági döntésekkel szemben kétfokú jogorvoslati rendszer felszámolásával, ekként a fellebbezés, mint jogorvoslati jogintézmény megszüntetésével, jogorvoslathoz való joga pusztán elvi síkon, látszólagos módon áll fenn.**

**E körben hivatkozunk továbbá azon anomáliára, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése a jog vagy jogos érdek sérelmének követelményét határozza meg, mellyel szemben a Kp. 17. § és Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja a jog vagy jogos érdek KÖZVETLEN érintettségét, illetőleg sérelmét kívánja meg.**

**Különösebb magyarázat nélkül, amennyiben maga az Alaptörvény, mint Magyarország jogrendszerének – elvi – alapja a jog vagy jogos érdek sérelme esetén biztosítja a jogorvoslathoz való jogot, úgy alacsonyabb szintű jogszabály a jogorvoslathoz való jogot nem szűkítheti le akként, hogy az Alaptörvényben foglalt rendelkezést megszorítva, a jog vagy jogos érdek KÖZVETLEN érintettségét, illetőleg sérelmét követeli meg.**

**Indítványozó jogorvoslathoz való joga tehát ezen megközelítésből is sérült, hiszen a hivatkozott bírósági döntés KÖZVETLEN érintettség és sérelem hiányában eredményezte keresete elutasítását.**

**Amennyiben elfogadjuk tehát azt, hogy alacsonyabb rendű jogszabály Alaptörvényi rendelkezést szűkíthet – mely már önmagában megdöbbentő – úgy ebben az esetben sem magyarázható az, hogy a közigazgatási eljárásban indítványozó, jogának illetőleg jogos érdekének KÖZVETLEN érintettsége okán Ügyfélként vett részt, melynek ellenére a közigazgatási peres eljárásra jogának illetőleg jogos érdekének KÖZVETLEN érintettsége eltűnt.**

**A fentiek okán egyértelműen kijelenthető, hogy építésügyi hatóság eljárás során hozott döntésekkel szembeni, pusztán látszólagossá vált jogorvoslatnak voltaképpen nincs**

értelme, hiszen az ügyfél, - akinek jogának illetőleg jogos érdekének közvetlen érintettsége a pert megelőző közigazgatási eljárásban megállapítható volt (hiszen ezek hiányában nem lett volna ügyfél) – jogának illetőleg jogos érdekének közvetlen érintettsége utóbb egy tollvonással, különösebb, objektív magyarázat nélkül, pusztán szubjektív meggyőződés alapján semmissé tehető.

Indítványozó kijelenti, hogy nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Tisztelettel:

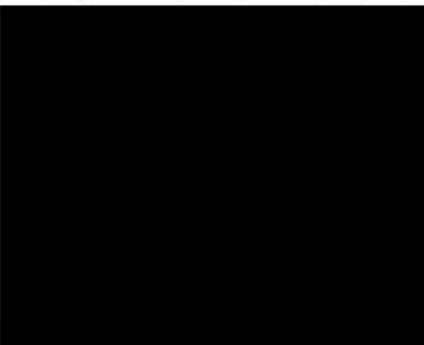


indítványozó

Képviseletében:



Dr. Jeney Patrik  
egyéni ügyvéd



Budapest, 2021. december 19. napján